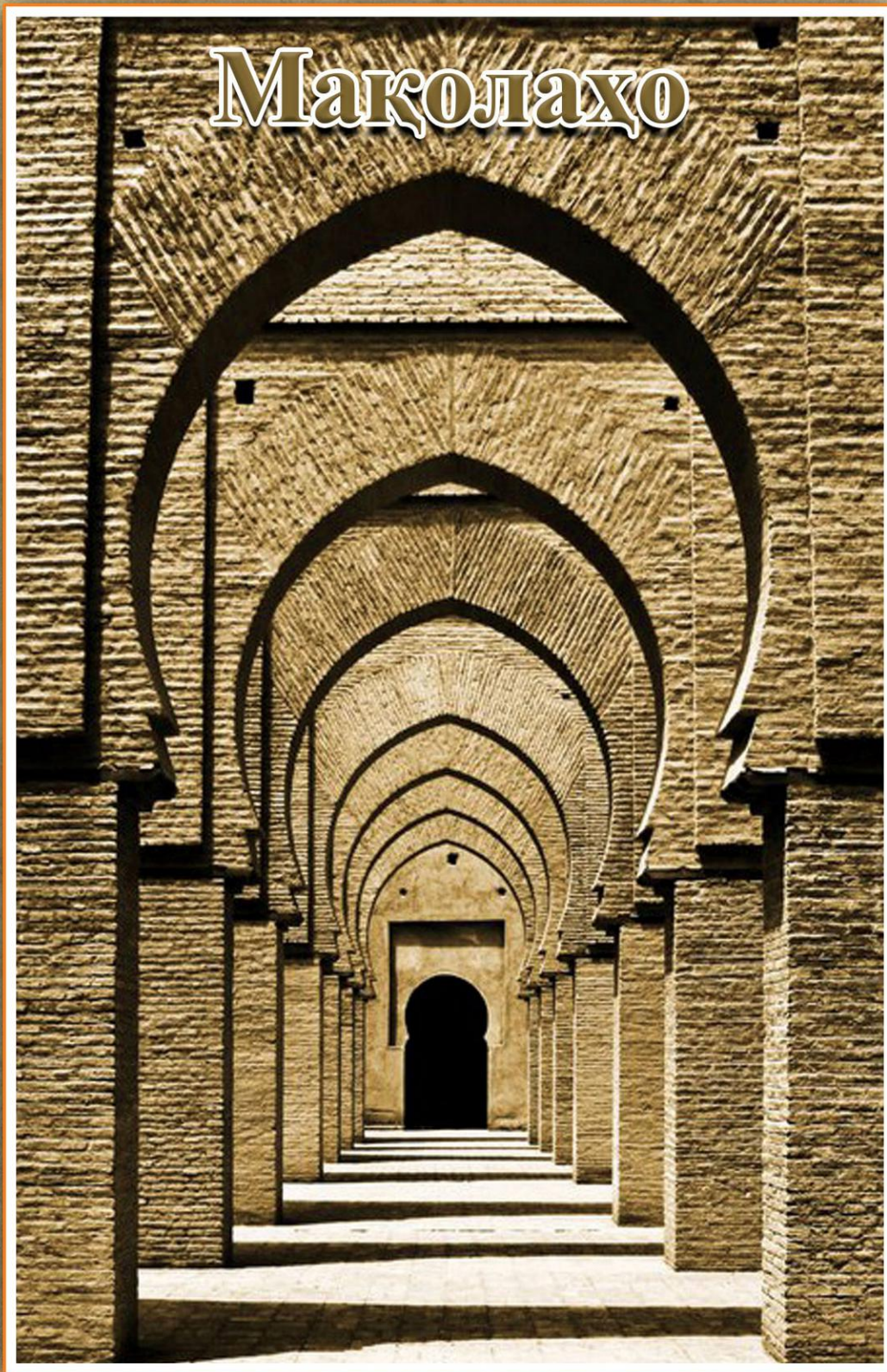

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:

**Тасаллоти мунофиқон
бар ҷаҳони Ислом**

Нависандаи мақола:

Мучтабо Мазруӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон
аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар маҳсуб намешавад.

Тасаллоти мунофиқон бар ҷаҳони Ислом

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْجِصَامِ﴾

(Бақара/204)

<<Ва аз мардум касе аст ки дар зиндагии дунё суханаши туро мутаъаччиб месозад ва Худоро бар ончи дар дил дорад гувоҳ мегирад ва ҳол онки ӯ сахттарин душманон аст>>.

Ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар қисматҳое аз асари ҷовидони худ <<Бозгашт ба Ислом>> ба муъаррифӣ ва ифшои моҳияти душманони Ислом мебардозад ва бо нигоҳи амиқ ва воқеъбинона, ҳатарноктарини ононро дар урдугоҳи ҳуди мусалмонон ва иборот аз ҳокимони худфурухта ва хоёни онон медонанд; Зеро ин ҳокимон ҳастанд ки нуфузи кофиронро дар миёни мусалмонон мумкин месозанд ва ҳамсӯ бо мановфеъи онон мавзеъгирӣ ва иқдом мекунанд ва ба тазъиф ва таҳриби наҳзатҳои Исломӣ ва ислоҳе дар минтақа мебардозанд. Ин олими содиқ дар бахше аз гуфтори худ пиروмуни душманони Ислом ба ҳокимони мусалмон ишора намуда ва мефармояд:

<<...Вонгаҳе гурӯҳе аз душманони Ислом, мунофиқонехастандки мусалмоншумурдамешаванд,

Тасаллоти мунофиқон бар ҷаҳони Ислом

дар ҳоле ки ба ончи Худованд бар Паёмбараш нозил кардааст, кофиранд ва барои нобудии Ислом ва истилоъи куфр бар ҷаҳон, бо кофирон ҳамкорӣ мекунанд ва ин дар ҳоле аст ки мусалмонон, ононро намениносанд ва аз куфри онон, огоҳӣ надоранд; Чунонки Худованд аз куфри онон хабар дода ва фармудааст: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾¹ <<Агар онон ба Худо ва Паёмбар ва чизе ки ба ӯ нозил шудааст имон доштанд, ононро дӯстони худ намегирифтанд, вале бисёришон фосик ҳастанд>>! Онон дар воқеъ, шуморе аз кофиронанд ки ҳокимони мусалмон шумурда мешаванд ва аз ҷониби кофирон, барои ҳукумат бар мусалмонон ҳимоят мешаванд, то манофеъи кофиронро дар миёни мусалмонон, таъмин кунанд!...>>²

Бо нигоҳе ба тарихи Ислом ва мурури таҷрибаҳои талх ва ногувори он дармеебем ки ҳақиқати дардноке ки ҳазари аллома ба он ишора мефармоянд танҳо мунҳасир ба замони мо нест, балки душманони Ислом дар бурҳаҳои гуногуни тарих, дар ду ҷабҳа ва бо ду чехра алайҳи Ислом машғули ҷанг будаанд: Яке дар ҷабҳаи кофирон ва бо чехраи душманони ошкори дини Худо ва дигарӣ дар ҷабҳаи мусалмонон ва бо ниқобӣ фиребкорона ва мусалмонгуна! Душманони ҷабҳаи куфр, ҳамвора адоваташон возеҳ ва мавозеъашон маълум будааст ва ҳамеша дар тӯли тарих бо роҳбурдҳои такрорӣ ва синариҳои мушаххас ва тарихи масруф гашта ба дунболи тазъифи неруӣ мусалмонон ва нобудии Ислом будаанд, аммо онон ба воситаи халаъҳои гуногун ва адами имкони шикастани суфуфи мусалмонон дар ин хостаи худ ҳамвора номувафақ будаанд, магар он замоне ки мувафақ шудаанд роҳи нуфузе дар ҷабҳаи мусалмонон биёбанд ва сутуни пачуме аз миёни худро барои тазъиф ва таҳриби суфуфи якпорчаи мусалмонон истиҳдом кунанд; Омиле ки ҳам ҳофизи манофеъи эшон дар миёни мусалмонон ва ҳам тариқи мутмаъине барои огоҳӣ аз нуқоти заъфи онон бошад то онки ниҳоятан дар

1. Моъида/81.

2. Бозгашт ба Ислом, с 44 ва 45

Тасаллути мунофиқон бар ҷаҳони Ислом

фурсатӣ истисноӣ ва бо тавтиъаи пинҳони, ханчари куфorro аз пушт бар пайкари Ислом ворид кунад ва зарбаеро ки куфор ҳаргиз кодир ба ворид сохтани он набуданд, бидуни ҳаргуна монетъе ворид созад; Монанди душмани заъиф ва ҳақиरे ки ёроии муқобилаи рӯ дар рӯ бо хариҳи худро дар майдони ҷанг надорад, аммо барои аз по даровардани ӯ, бо найрангӣ касиф вириусӣ муҳликро ба бадани ӯ мунтақил менамояд то онки амалан ӯро аз по дароварад ва бедифотъ созад ва онгоҳ бидуни ҳеҷ воҳимае болои сараш ҳозир шавад ва корашро яктарафа намояд.

Оре, ҳамеша захрогинтарин ва хатарноктарин душманони Ислом дар ҷабҳаи худӣ қарор доштаанд; Касоне ки никоби риёкоронаи Исломо бар чеҳра задаанд ва динро сипари балои хеш кардаанд, дар ҳоле ки ҳақиқатан ба он бовар надоранд ва аҳмияте намедиханд. Ҳақиқат он аст ки тувтиъачиниҳои мунофиқони маккор ва хиёнатҳои ғофилгир кунандаи онон то кунун зариботи саҳт ва ҷуброннопазиреро бар пайкари уммати Исломи ворид сохтааст. Шикасти бисёрӣ аз наҳзатҳои бедоргар ва инқилобӣ, бо ёрии ҳамин хоёнон муяссар гардида ва инзивоу ғурбати муҷоҳидони ростини мусалмон маъзули хабосати ҳамин гурӯҳ аст. Бисёрӣ аз пешвоёни мусалмон ва раҳбарони муҷоҳид бо ҳилаи шаниъи ин ҷамъот аз пой даромадаанд ва ҳамин гуна шудааст ки таҳаққуқи адолат бар рӯй замин пайваста ба таъхир афтода ва фарҷ аз ин уммат фосила гирифта аст.

Ҷои бисёр нигаронӣ ва таъассуф аст ки дар ҳоли ҳозир фитнаи ин мунофиқон бисёр печида шуда ва абъоди тозае ба худ гирифтааст. Аносури нифоқ дар кишварҳои Исломи ба қудрат расидаанд ва ҳокимият бар мусалмононро дар ихтиёр гирифтаанд; Ҳокимоне ки ба зоҳир, мусалмонанд аммо сарсупурдагӣ ва инқиядашон дар баробари кофирон ё зиддият ва адоваташон бо ҷараёнҳои Исломи аз куфри онон дар ботин ҳикоят дорад. Гурӯҳе аз онон бо шиъорҳои сунний, тафаккуроти нодурусти Умави ва Аббосиро бар баҳши касире аз мамолики Исломи густариш медиҳанд ва бо ишотъаи ифротгарой ва ҳимояти сиёсӣ ва таслиҳотӣ аз гурӯҳҳои тируристӣ, ҷон ва мол ва номуси мусалмонони беғуноҳро ҳадаф қарор

Тасаллути мунофиқон бар ҷаҳони Ислом

медиҳанд ва гурӯҳе аз онон бо шиърҳои шиъай, хурофагарой ва бидъатҳои мазҳабиро дар кишварҳои Исломӣ густариш медиҳад ва мучиби ваҳни Ислом ва ихтилоф миёни мусалмонон мешавад ва ҷолиб он аст ки ҳар дуи онон, дар душманӣ бо поктарин даъвати замон ба сӯй иқомаи Исломи ҳолис ва комил дар ҷаҳон иттифоқи назар доранд ва барои ҳифзи қудрати худ ва пешгирӣ аз ба қудрат расидани халифаи Худованд дар замин аз ҳеҷ шарорат ва шайтанате фуругузор намекунанд! Чунонки ба унвони намуна, аносӯри муздур ва худфурухтаи онон ки ба ҳеҷ меъёре ҷуз арбобони худ бовар надоранд, ҳар рӯз дар ҳоли дасиса ва тувтиъачиние барои зарба задан ба наҳзати мутаҳҳари <<Бозгашт ба Ислом>> ва садди роҳи раҳбари озода ва бузурги он Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳастанд ва барои ин манзур, ба ҳар дуруғ ва тӯхмат ва зулм ва иқдоми харобкорона ва палиде даст мезананд. Чи бисёр ҷавонони фарҳефта ва мутабаҳҳиде ки ба ҷурми иҷобати даъвати ҳақ ба сӯй Исломи ҳолис ва комил, дар зиндонҳои онон ба сар мебаранд ва ранҷ мекашанд ва чи бисёр мардон ва занони мӯхтарам ва шарифе ки ба ҷурми тарҷеҳи Маҳдӣ бар ҳудоёни онон, бадном ва бе обуру мешаванд ва мавриди маломат ва ихонат қарор мегиранд!

Бегумон имрӯз беш аз ҳар замони дигаре ҳатари нифоқ ва таҳдиди мунофиқон эҳсос мешавад; Чароки қудратҳои мунофиқи минтақа рӯз ба рӯз дар ҳоли густохтар шудан ҳастанд ва душманиҳои худ бо Исломо ошқортар месозанд. Ин бӯҳрони азим ва фитнаи бузурге аст ки ба шакли фазояндае дар ҳоли густариш аст ва тардиде нест ки мусалмонон бояд дар баробари он хушёр бошанд то дар талаи марғбори онон наҷфанд.

Албатта шакке нест ки ҳатми ин фитнаи шайтонӣ тавассути халифаи Худованд дар замин анҷом хоҳад шуд; Зеро касе ҷуз ӯ тавони ғалаба бар ин шарурони фитнагар бо шикамҳои бузург ва гардангоҳи кулафташонро надоранд ва ӯ ҳамон Маҳдии оли Муҳаммад аст ки ба ваъдаи қатъии Худо ва Расулаш, ҷаҳонро аз адолат пур мекунад ҳамотавр ки аз зулм ва ҷавр пур шуда бошад, вале воқеъият ин аст ки барои таҳаққуқи ҳокимияти ин бузургвор ва муқобилашон бо мунофиқони шайтон сифат, наметавон даст

Тасаллоти мунофиқон бар ҷаҳони Ислом

бар рӯй даст гузошт ва ба дуъо ва иноба барои зуҳури он ҳазрат басанда кард, балки зарурӣ аст иҷтимоъе аз мусалмонони мухлис ва мучоҳид барои ҳимоят ва нусрати ҷамаҷониба аз он ҳазрат шакл дод ва омодагии худ барои ҳифозат ва иёонати ўро эълон намуд ва байъати ботили худ бо соири ҳокимонро шикаста ва бо халифаи барҳаққи Худо бар рӯй замин байъат кард; Ҷароки бидуни шаклгирии чунин иҷмоъе, зуҳури Маҳдӣ мумкин нахоҳад шуд ва замонате барои бақо ва пирӯзии ў нахоҳад буд ва ин ҳамон ҳадафи воле аст ки ҳазрати Мансури Ҳошими Хуроснӣ бо наҳзати Исломӣ ва мадумии худ, онро пай мегирад ва барои таҳаққуқи он талош мекунад ва аз ин рӯ, наҳзати мубораи эшон, беҳтарин фурсат барои гирдиҳамой ва иҷтимоъи ҷавонаони дӯстдори Маҳдӣ ва мунтазирони ҳақиқии зуҳури ў ҷиҳати эълони вафодорӣ ва байъат бо он ҳазрат аст; Наҳзате ки бо шиъори <<Ал байъату Лиллоҳ>> ҳар байъате ҷуз халифаи Худованд бар рӯй заминро байъат бо тоғут медонад ва бо эътиқод ба имкони таҳаққуқи ҳокимияти Маҳдӣ ба шартӣ фароҳам шудани заминаҳои зуҳур, барои ҳокимияти он ҳазрат ба сурати айнӣ ва амлӣ заминасозӣ мекунад. Лизо зарурӣ аст ҳамаи касоне ки дар иддаъои худ мабнӣ бар ёрии, муҳаббат ва интизори ғараҷи оли Муҳаммад ростгӯ ҳастанд, ҳар чи зудтар по ба майдон бигзоранд ва барои наздик шудан ва таҳаққуқи амалии зуҳури Маҳдӣ ба гирди ин парчами ҳидоят ҷамъ шаванд ва нидои огоҳибахш ва бедоргари <<Бозгашт ба Ислом>> ро бо садои баланд фарёд бизананд, ҳар чанд мунофиқони кӯрдил ва шайтонсифат хуш надошта бошанд ва аз ғарти ҳасодат ва ғзаб дар ҳоли инфичор бошанд!

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Давати мадабии
ислом

Саҳифаи фејбуки
пейгоҳ

Саҳифаи гузаштисон
пейгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмм пейгоҳ